

Den virkelige folkeafstemning burde handle om, at Spanien vedtager at gå med i den Nye Silkevej. Følgende politiske erklæring blev udstedt af den spanske LaRouche- bevægelse 2. oktober.

For ti år siden eksploderede det globale finanssystem, der var gennemhullet af beskidte, giftige derivater, som ikke havde nogen som helst iboende værdi overhovedet, og trak verdens fysiske økonomier med sig i faldet. Nedsættelsespolitikker og centralbankernes og IMF's udstedelse af papirpenge i hele det transatlantiske område har efterladt dette områdes samfund uden en fremtid. Spanien, sammen med andre europæiske lande, havde været et førende offer for denne tsunami af fysisk-økonomisk disintegration, der reflekteres af de høje tal for ungdomsarbejdsløshed, en voksende andel af befolkningen, der er i fare for at styrte ned i fattigdom og social udstødelse, samt et skarpt fald i lønningerne. Alt dette under diktat fra IMF, den Europæiske Kommission og den Europæiske Centralbank – Trojkaen.

Men i 2013 kom der imidlertid en lysstråle fra Øst, især fra Astana (Kasakhstan), hvor Kinas præsident Xi Jinping annoncerede skabelsen af et økonomisk bælte, der forbandt nationerne i Asien, og som han kaldte den Nye Silkevej og senere udvidede til det, Kina i dag kalder Bælte & Vej Initiativet. Dette storstilede infrastruktur- og

industrialiseringsprojekt, baseret på de mest avancerede teknologier, er centreret omkring et humanistisk win-win-princip for relationer mellem suveræne nationalstater; omkring en agape-kærlighed til andre – principper, der er fælles for konfucianisme og platonisk kristendom. Denne nye arkitektur for internationale relationer, med Bælte & Vej som hjørnesteinen, er inspireret af en kampagne, der i mere end 25 år er blevet ført af statsmanden Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, for skabelse af en Verdenslandbro, baseret på en række udviklingskorridorer, der integrerer alle folkeslag på planeten og hæver deres levestandard langt over fattigdomsgrænsen. Præcis dette har været den nationale plan for Kina, der har løftet henved 700 millioner mennesker ud af fattigdom, og hvis mål det er, totalt at fjerne fattigdom i deres land frem til år 2020.

Og Spanien? Hvilken rolle spiller det? I sine bedste øjeblikke har Spanien i århundredernes løb spillet rollen som bro for humanistiske ideer mellem forskellige civilisationer. I middelalderen var det et arnested for videnskabeligt, teknologisk og kulturelt fremskridt, der frembragte store tænkere som Ramón Llull, Alfonso X den Vise og Al-Farabi, sande platonikere, der promoverede billedet af mennesket som et skabende væsen i det fysiske univers. Llulls og Alfonso X's oversættelser af Platons værker fra arabisk til latin og folkesprog, såsom castillansk (spansk) og catalansk, var en direkte inspiration for personer, der bidrog til Europas Gyldne Renæssance, såsom Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues) og Dante Alighieri, og formede ligeledes tankegangen hos skaberen af videnskaben om fysisk økonomi, Gottfried Leibniz.

Senere var Spanien med til at udføre Nicolaus Cusanus' (1401-1464) sidste vilje og testamente, nemlig at skabe en republikansk nationalstat langt fra Europas oligarkiske fordærvelse, og som ville promovere menneskets skabende evner og redde menneskeheden fra den mørke tidsalder, som den havde udholdt i mere end et århundrede. Som en del af dette projekt

åbnede Spanien vejen for opdagelsen af Amerika. Det bidrog også til skabelsen af den amerikanske republik, hvis Uafhængighedserklæring og Føderale Forfatning er baseret på de renæssanceprincipper, som Cusanus, og senere Leibniz, havde udviklet.

Spanien har altid, i sine store øjeblikke, været broen, der forenede forskellige kulturer, landet, hvor sand økologi kunne udvikle sig, om end kortvarigt, mellem de tre store, monoteistiske religioner, som det reflekteredes i Toledo-oversættelsesskolen.

I dag, i det 21. århundrede, kan Spanien atter blive Verdenslandbroens bro til Asien, Afrika og de amerikanske lande. I år tog den spanske regering et første skridt hen imod at tilslutte sig win-win-paradigmet, som Kina tilbyder gennem den Nye Silkevej.

Den virkelige oprørsdiskussion, der burde få den dominerende opmærksomhed i Spanien, bør ikke være den om Cataloniens adskillelse fra Spanien – som kun ville være til fordel for City of Londons og Wall Streets geopolitiske Store Spil – men i stedet være en diskussion om at adskille Spanien fra det bankerotte og folkemorderiske system, som er den Europæiske Union og Trojkaen, der i Europa er udtrykket for det bankerotte monetære system, hvis forholdsregler til nedskæringer har efterladt millioner af spanske unge uden en fremtid. Et forenet Spanien må erklære sin uafhængighed og genvinde sin nationale suverænitet, og fuldt og helt gå med i den Nye Silkevej. Dette er et svangert øjeblik.

Spaniere: Lad jer ikke feje med af den nuværende pessimisme, som er induceret af Det britiske Imperium, herrerne over det nuværende bankerotte system. Lad jer i stedet inspirere af Llull, Alfonso X, Karl III, Bernardo Ward, Al-Farabi, Goya, Campones og selvfølgelig, Miguel de Cervantes Saavedra. Vi har fremragende tænkere, der viste, hvad Spanien er i stand til at bidrage til at hæve menneskeheden til dens skabende

potentiale. Lad os, forenet, som en suveræn nationalstat erklære vores uafhængighed fra nedskæringer, gennemtvunget af den Europæiske Union, og gå med i den Nye Silkevej for at få gang i Spaniens fysiske økonomi og give dets befolkning, især de unge, et formål med at skabe en bedre fremtid gennem produktive, højt specialiserede jobs, der øger vores fysiske, økonomiske produktivitet, pr. person og pr. km².

I historiens løb har vi været broen mellem kulturer, der promoverede integrationen af civilisationer ved at bringe det bedste frem, og det gode i hver enkelt. Tiden er inde til at tage et skridt frem og vende tilbage til at være denne bro, og som er vores sande identitet.

(Oversat fra engelsk.)

Foto: Detalje af et værk af Ramón Llull (1232-1315).